

Pe patul de otavă

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Iarba-n livadă doar ce-a fost cosită
Și greierii se-ntrec în recital,
Peste izvor se-apeacă o răchită
Și lasă-un strop de umbră. Matinal

E soarele și se tot umflă-n pene
De bucurie că pleznesc de flori
Copaci-nmuguriți, pe mii de scene
Evoluează gâzele din zori.

Eu te aștept, pe patul de otavă
Să te așez ca pe un fruct oprit,
E liniște ca-n eden, fac gâlceavă
Albinele, doar până-n asfințit.

- Pe masa de mahon, uitat, condeiul
Se confesează foi, în zadar,
Când pe alei îndrăgostit e teiul
Și poezia doarme-ntr-un sertar.

Voi reveni cândva la ea, dar încă
Mi-e dor de ape limpezi și de vânt,
De urma unui vis săpat în stâncă,
De verdele și umedul veșmânt

Pe care mă aștepți când luna plină
Coboară-ncet pe scările de jad
Să tipărească versuri de lumină
Pe trupurile noastre care ard.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif